

הנסתר חקיקה של ציור אהד נסתר, קדש קדשים, בנזן עמק שיצא מתוך המחשבה ונקראת מ"י תחלה [נ"א ראשית] לבנזן. עומד ולא עומד. עמק ונסתר בשם. לא נקרא אלא מ"י. רצה להתגלות ולהקרא בשם [הנה], והתלבש בלבוש יקר שמאיר וברא אלה, ועלה אלה בשם. התחברו האותיות אלו באלו, ונשלמו בשם אלהים (מ"י+אלה). וטרם שברא אלה, לא עלה בשם אלהים, והם שחטאו בעגל [נ"א בעולם], ועל סוד זה אמרו (שמות לב) אלה אלהיך ישראל.

ובכו שמשפתך מ"י באלה, כף הוא השם שמשפתך תמיד, ובסוד הזה התקיים העולם. ופרח אליהו ולא ראיתי אותו, וממנו ידעתי הדבר [הזה] [שהעמדת] על הסוד והסתר שלה. בא רבי אלעזר וכל החברים והשתטחו לפניו. בכו ואמרו, אלמלא לא באנו לעולם אלא לשמע את זה די -

אמר רבי שמעון, על זה השמים וצבאם נבראו במ"ה, שכתוב (תהלים ח) פי ארצה שמך מעשה אצבעתיך וגו'. וכתוב (שם) מ"ה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. על השמים הוא לעלות בשם, משום שברא אור לאורו והתלבש זה בזה ועלה בשם עליון. ועל פן בראשית ברא אלהים - זה אלהים העליון, שהרי מ"ה לא היה כף ולא נבנה.

אלא, בשעה שנמשכו האותיות הללו [מאלו] אל"ה מלמעלה למטה. והאם הלותה לבת בגדיה וקשטה אותה בתכשיטה. ומתי קשטה אותה בתכשיטה פראוי? בשעה שנראו לפניו כל זכר, שכתוב (שמות כג) אל פני האדון

קדישין בנינא עמיקא דנפק מגו מחשבה ואקרי מ"י שירותא (נ"א ראשיתא) לבנינא. קיימא ולא קיימא. עמיק וסתים בשמא. לא אקרי אלא מ"י. בעא לאתגלייא ולא תקרי בשמא (דא) ואתלבש בלבוש יקר דנהיר וברא אלה, וסליק אל"ה בשמא. אתחברון אתון אלין באלין ואשתלים בשמא אלהים. ועד לא ברא אלה לא סליק בשמא אלהים. ואנון דחבו בעגלא (נ"א בעלמא). על רזא דנא אמרו (שמות לב) אלה אלהיך ישראל.

ובמה דאשתתף מ"י באלה, הכי הוא שמא דאשתתף תדיר. וברזא דא אתקיים עלמא. ופרח אליהו ולא חמינא ליה. ומניה ידענא מלה דאוקימנא על רזא וסתרא דילה. אתא רבי אלעזר וכלהו חברייה ואשתטחו קמיה. בכו ואמרו אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

אמר רבי שמעון על דא שמיא וחיליהון במ"ה אתבריאו, דכתיב (תהלים ח) פי ארצה שמך מעשה אצבעותיך וגו' וכתוב (תהלים ח) מ"ה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים, על השמים איהו לסלקא בשמא. בגין דברא נהורא לנהוריה ואתלבש דא בדא וסליק בשמא עלאה. ועל דא בראשית ברא אלהים, דא אלהים עלאה, דהא מ"ה לא הוי הכי ולא אתבני.

אלא בשעתא דאתמשכן אתון אלין (פאלין) אל"ה מלעילא לתתא. ואמא אוזיפת לברתא מאנהא וקשיטא לה בקישוטהא. ואימתי קשיטא לה בקישוטהא כדקא חזי. בשעתא דאתחזון קמה כל דכורא, דכתיב, אל פני האדון יי, ודא אקרי אדון כמה (שמות כג)

ה'. וְזֶה נִקְרָא אֲדוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(יהושע א) הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל
הָאָרֶץ. וְאִזּוּ יֵצֵאה ה' וְנִכְנסָה י',
וְהִתְקַשְׁטָה בְּכֵלִים שֶׁל זָכָר
כְּנִגְדָם שֶׁל כָּל זָכָר בְּיִשְׂרָאֵל.

וְאוֹתוֹת אַחֲרוֹת מוֹשְׁכִים אוֹתָם
יִשְׂרָאֵל מִלְמַעְלָה לְמָקוֹם הַזֶּה.

(תהלים מב) אֵלֶּה אֲזַכְּרָה. אֲזַכְּרָה בְּפִי
וְאֶשְׁפָּף דַּמְעוֹתַי [כְּרַצוֹן נֶפֶשׁ כִּי לְהַמְשִׁךְ
הַאוֹתוֹת הַלְלוּ], וְאִזּוּ אֲדַדִּם מִלְמַעְלָה
עַד בֵּית אֱלֹהִים, שִׁיְהִיָּה אֱלֹהִים
כְּמוֹ שֶׁהוּא. וּבַמָּה? (שם) בְּקוֹל
רְנֵה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַשְּׁתִיקָה שְׁלִי
בְּנֵתָה מִקְדָּשׁ לְמַעְלָה וּבְנֵתָה
מִקְדָּשׁ לְמַטָּה, וּבּוֹדָאֵי דְבוּר
בְּסַלְעַ וּשְׁתִיקָה בְּשִׁפְתַיִם. מְלָה
בְּסַלְעַ - מַה שְׁאַמְרָתִי וְהִתְעוֹרְרָתִי
בוֹ, שְׁתִיקָה בְּשִׁפְתַיִם - מַה
שֶׁשְׁתַּקְּתִי שֶׁנִּכְרָאוּ וְנִכְנוּ שְׁנֵי
עוֹלָמוֹת יַחַד.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִכָּאן וְהִלָּאָה
שְׁלֵמוֹת הַכְּתוּב, שְׁפָתוֹב (ישעיה מ)
הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם. שְׁתִי
דְרַגּוֹת הֵן שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת רְשׁוּמָה
כָּל אַחַת מֵהֶן. אַחַת זֶה שֶׁנֶּאֱמַר
מ"ה, וְאַחַת מ"י. זוֹ עֲלִיּוֹנָה זוֹ
תַּחְתּוֹנָה. זוֹ הַעֲלִיּוֹנָה רְשׁוּמָה,
וְאוֹמֵר הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם.
הַמוֹצִיא - אוֹתוֹ הַנּוֹדֵעַ וְאִין
כְּמוֹתוֹ. כְּמוֹ זֶה הַמוֹצִיא לְחֵם מִן
הָאָרֶץ. הַמוֹצִיא - הַהוּא שְׁנוֹדֵעַ.
זוֹ הַדְּרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַכֹּל אַחַד.
בְּמִסְפָּר - שְׁשִׁים רְבוּאָה הֵם
שְׁעוּמָדִים יַחַד, וְהוֹצִיאוּ צְבָאוֹת
לְמִינֵיהֶם שְׁאִין לָהֶם חֲשׁוּבוֹן.

[ג"א כְּמוֹ זֶה]. לְכֹלֶם - בֵּין אוֹתָם
הַשְּׁשִׁים, בֵּין כָּל צְבָאוֹתָם - בְּשֵׁם
קָרָא. מַה זֶה בְּשֵׁם קָרָא? אִם
תֹּאמַר שֶׁקָּרָא לָהֶם בְּשִׁמוֹתֵיהֶם -
זֶה אֵינוֹ כָּף, שְׁאִם כָּף, הִיָּה צָרִיף
לְהִיּוֹת בְּשִׁמוֹ. אֵלֶּה בְּזִמְנָן
שֶׁהַדְּרָגָה הַזֹּאת לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם

דְּאֵת אָמַר, (יהושע ג) הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל
הָאָרֶץ. כְּדִין נִפְקַת ה' וְאֶעֱלִית י', וְאֵתְקַשְׁטִיטָה
בְּמֵאֵנֵי דְכוּרָא לְקַבְּלֵיהוֹן דְּכָל דְּכָר בְּיִשְׂרָאֵל.

וְאֵתְוֹן אַחֲרֵינֵין מְשַׁכְּן לּוֹן יִשְׂרָאֵל מְעִילָא
לְגַבֵּי אֵתֵר דָּא (תהלים מב) אֵלֶּה אֲזַכְּרָה.

אֲדַכְּרָנָא בְּפוּמָאֵי וְשְׁפִיכְנָא דְמַעָאֵי (כְּרַעוֹת נֶפֶשִׁי כִינּוּן
לְאִמְשָׁבָא אֲתוּוֹן אֵלִי) וּכְדִין אֲדַדִּם מְעִילָא עַד בֵּית
אֱלֹהִים, לְמַהוּי אֱלֹהִים כְּגוֹוֹנָא דִּילֵיהּ. וּבְמֵאֵי,
(תהלים מב) בְּקוֹל רְנֵה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁתִיקָא דִּילִי כְּנָא מִקְדָּשָׁא
לְעִילָא וּכְנָא מִקְדָּשָׁא לְתַתָּא. וּבּוֹדָאֵי
מְלָה בְּסַלְעַ מִשְׁתּוֹקָא בְּתַרִין. מְלָה בְּסַלְעַ מַה
דְּאִמְרָנָא וְאֵתְעַרְנָא בֵּיהּ, מִשְׁתּוֹקָא בְּשִׁפְתַיִם מַה
דְּשְׁתִיקָנָא דְאִכְרוּ וְאִיכְנוּ תַרִין עֲלִמִין כְּחָדָא.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִכָּאן וּלְהִלָּאָה שְׁלִימוֹ
דְקָרָא, דְכְּתִיב, (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר

צְבָאָם, תַרִין דְרַגִין אֲנוּן דְאִיצְטְרִיף לְמַהוּי
רְשִׁים כָּל חַד מִינֵיהוּ. חַד דָּא דְאֵתְמַר מ"ה.
וְחַד מ"י. דָּא עֲלָאָה וְדָא תַתָּאָה. דָּא עֲלָאָה
רְשִׁים וְאִמֵר הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, הַמוֹצִיא
הַהוּא דְאֵשְׁתַּמּוּדַע וְלִית כְּוֹתִיהּ. כְּגוֹוֹנָא דָּא
הַמוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ. הַמוֹצִיא הַהוּא
דְאֵשְׁתַּמּוּדַע דָּא דְרַגָּא תַתָּאָה, וְכֹלָא חַד.
בְּמִסְפָּר שְׁתִין רְבוּאָה אֲנוּן דְקִיִּימִין כְּחָדָא,
וְאִפִיקוּ חִילִין לְזִינֵייהוּ דְלִית לּוֹן חֲשָׁבָנָא.

(ג"א כְּגוֹוֹנָא דָּא) לְכֹלֶם, בֵּין אֲנוּן שְׁתִין, בֵּין כָּל
חִילִין דִּילָהוֹן, בְּשֵׁם יְקָרָא. מֵאֵי בְשֵׁם
יְקָרָא. אִי תִימָא דְקָרָא לּוֹן בְּשִׁמְהַתְהוֹן, לָאוּ
הִכִי הוּא, דָּאִם כְּן בְּשִׁמוֹ מִיבְעֵי לֵיהּ. אֵלֶּה
כְּזִמְנָא דְדְרַגָּא דָּא לָא סָלִיק בְּשִׁמָּא (לְעִילָא)
וְאִקְרִי מ"י, לָא אוֹלִיד וְלָא אִפִיק טְמִירִין
לְזִינֵיהּ אִף עַל גַּב דְכֹלְהוּ הוּוּ טְמִירִין בֵּיהּ.
כִּינּוּן דְכָרָא אֵל"ה וְאִסְתַּלַּק בְּשִׁמְיָהּ וְאִקְרִי